

BANDA

PROGRAMA

13

6 DE MARÇ

SALA 2 ORIOL MARTORELL

TRISTANY I ISOLDA

CARLOS RAMÓN

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

PROGRAMA DE MÀ

FELIX MENDELSSOHN

(Hamburg 1809 - Leipzig 1847)

OVERTURE FÜR HARMONIEMUSIK OP. 24

(1824) - Arranjament John Boyd - 10'

CARL MARIA VON WEBER

(Alemanya 1786 - Londres 1826)

EURYANTHE. OBERTURA

(1893) - Arranjament de Lluís Oliva - 9'

RICHARD WAGNER

(Leipzig 1823 - Venècia 1883)

TRAUERSINFONIE, WWV73

Simfonia fúnebre sobre temes de Euryanthe de Carl Maria von Weber

(1844) - Arranjament Erik Leidzen - 7'

HULDIGUNGSMARSCH, WWV 97

(Marxa d'homenatge) – (1864) – Arranjament de William A. Schaefer – 7'

PRELUDI I MORT D'AMOR, WWV90

Òpera *Tristany i Isolda* – (1857-59) – Arranjament de Lluís Oliva – 17'

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

CARLOS RAMON, DIRECCIÓ

CLARINETS Àngel Errea, concertino / José Miguel Micó, solista / Natàlia Zanón, solista / Joana Altadill / Eduard Betes / Valeria Conti / Joan Estellés / Victòria González / Montserrat Margalef / Manuel Martínez / Javier Olmeda / José Joaquín Sánchez / Joan Tormo / Javier Vilaplana, requint / Martí Guasteví, clarinet alt / José Vicente Montesinos, clarinet baix **SAXÒFONS** Maurici Esteller, alt / Dani Molina, alt solista / Marta Romero, alt / Armand Franco, tenor / José Jaime Rivera, tenor / Joan Soler, baríton **FLAUTES** Manuel Reyes, solista / Paula Martínez / Josep Maria Llorens, flautí **OBOÈS** Pilar Bosque, solista / David Perpiñán / Carla Suárez, corn anglès **FAGOTS** Daniel Ortuño, solista / Xavier Cervera / Adrià Sánchez* **TROMPES** Oleguer Bertran, solista / German Izquierdo, solista / Manuel Montesinos / Josep Miquel Rozalén / Miguel Zapata **TROMPETES I FISCORNS** Jesús Munuera, solista / Patricio Soler, solista / Maurici Albàs / Santiago Gozábez / Jesús Pascual / José Joaquín Salvador **TROMBONS** Emilio Almenar / Francesc Ivars / Héctor Penades / Francisco Palacios, baix **BOMBARDINS** Rubén Zuriaga, solista / David Pantín **TUBES** Antonio Chelvi, solista / Francisco Javier Molina **CONTRABAIXOS** Enric Boixadós / Noemí Molinero **TIMBALES** Ferran Carceller, solista **PERCUSSIÓ** Mateu Caballé, solista / Ferran Armengol / Alejandro Llorens **ARPA** Laura Boschetti*

DIRECTOR TÈCNIC Joan Xicola

COORDINADORA EXECUTIVA Susanna Gamisel

ENCARREGAT DE LA BANDA Josep Miquel Rozalén

ARXIVER Àlex Fernández

SERVEIS AUXILIARS Airun Serveis Culturals

* Col·laborador

COMENTARI

per **David Puertas Esteve**

Richard Wagner va capgirar el món de l'òpera de dalt a baix: la música, el text, els decorats, la il·luminació, els assaigs, els codis socials, els pressupostos, els instruments... Qualsevol aspecte que tingués a veure amb la representació d'una òpera va rebre l'impacte de les idees de Wagner. Volia que l'atenció dels espectadors se centrés al cent per cent en allò que passava dalt de l'escenari, sense que res no els pogués distreure de l'argument i de les emocions que transmetia la història. Per això va amagar l'orquestra sota l'escenari (va inventar el fossat), va fer apagar els llums de la sala (tota una novetat a l'època), va eliminar accions paral·leles a la trama (com els fragments de ballet que tant agradaven als francesos), va incorporar a l'orquestra tots els timbres que va considerar necessaris per reforçar les emocions dels personatges (fins i tot hi va incloure instruments de nova creació)... I, és clar, ràpidament va tenir defensors i detractors. Ningú no va quedar indiferent davant les propostes d'aquell geni de Saxònia que era capaç d'endeutar-se fins al coll –fins i tot de passar uns mesos a la presó– per poder estrenar les seves obres.

El que ha transcendit de Wagner no ha estat només la seva música. També ho han fet les seves històries, els seus personatges, la seva manera d'entendre el funcionament d'una òpera, els leitmotiv, la idea de continu sonor, la càrrega emocional que hi ha en cada escena i la defensa de l'art total com a suma de circumstàncies que tenen com a objectiu últim emocionar. Per això hi ha hagut molts artistes (músics, escriptors, escultors, cineastes, etc.) que s'han sentit impactats per Wagner i que han creat obres d'art inspirades en el món que va crear el músic de Leipzig. El concert que avui ens ofereix la Banda Municipal de Barcelona equilibra aquests dos conceptes: obres de Wagner i obres d'altres autors que s'hi han inspirat.

La *Marxa d'homenatge* (1864) està dedicada al jove rei de Baviera, Lluís II, en el seu 19è aniversari. La *Marxa fúnebre* (1844) va ser escrita en homenatge a Carl Maria von Weber amb motiu del trasllat a Dresden de les despulles d'aquest compositor, que havia mort a Londres uns anys abans. *Tristany i Isolda* (1865) és, probablement, l'òpera més influent de Wagner, i conté un dels moments més tràgics de la història del gènere: la sublimació de l'amor entre els dos protagonistes, que només es pot consumir més enllà de la mort.

Les tres obres inspirades en Wagner tenen totes l'amor com a fil conductor: dues d'elles es basen en el dissortat amor entre Tristany i Isolda, i la tercera són variacions sobre el *Tema Porazzi*, una pàgina manuscrita amb només tretze compassos que Wagner va amagar dintre de la partitura de *Parsifal* i que resumeix l'amor entre ell i la seva esposa Cosima.

PRINCIPAL MITJÀ PATROCINADOR

EL PUNT AVUI⁺